

22001A0403(01)

3.4.2001

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 93/40

СПОРАЗУМЕНИЕ

между Европейската общност и Република Исландия и Кралство Норвегия относно критериите и механизмите за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в държава-членка, или в Исландия или Норвегия

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

и

РЕПУБЛИКА ИСЛАНДИЯ

и

КРАЛСТВО НОРВЕГИЯ,

наричани по-долу „договарящите страни“,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че държавите-членки на Европейския съюз са подписали Дъблинската конвенция за определяне на държавата, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите-членки на Европейските общности ⁽¹⁾, подписана в Дъблин на 15 юни 1990 г. (наричана по-долу „Дъблинската конвенция“),

КАТО ПРИПОМНЯТ, че член 7 от Споразумението от 18 май 1999 г., сключено от Съвета на Европейския съюз (наричан по-долу „Съвета“), и Република Исландия и Кралство Норвегия, относно обвързването на последните с изпълнението, приложението и по-нататъшното развитие на постиженията на правото от Шенген ⁽²⁾, изисква сключването на съответна спогодба относно критериите и механизмите за определяне на държавата, която следва да отговаря за разглеждането на молбите за убежище, подавани в някоя от държавите-членки или в Исландия, или Норвегия,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че следователно е целесъобразно настоящото споразумение да обхваща разпоредбите от Дъблинската конвенция и релевантните разпоредби, които вече са приети от комитета, създаден съгласно член 18 от посочената конвенция, без да се накърняват отношенията, установени от Дъблинската конвенция, между договарящите страни по тази конвенция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че когато Исландия и Норвегия обработват данни по смисъла на настоящото споразумение, то те следва да прилагат Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽³⁾ (наричана по-долу „Директива за защита на личните данни“), така както тя се прилага от страна на държавите-членки на Европейската общност,

КАТО ПРИЗНАВАТ въпреки това, че разпоредбите, включени в настоящото споразумение, трябва да бъдат адаптирани, където е нужно, за да се вземе предвид позицията на Исландия и Норвегия в качеството им на държави, които не са членки на Европейската общност,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че в настоящото споразумение е необходимо да бъде включен механизъм, който да осигурява последователност в развитието на постиженията на правото от Шенген, по-специално по отношение на въпросите, посочени в член 63 параграф 1, буква а) от Договора за създаване на Европейската общност,

С УБЕЖДЕНИЕТО, че е необходимо да се организира сътрудничеството с Република Исландия и Кралство Норвегия на всички равнища по отношение на изпълнението, практическото приложение и по-нататъшното развитие на Дъблинската конвенция,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че за тази цел е необходимо да се изгради организационна структура, която да гарантира обвързването на Република Исландия и Кралство Норвегия с дейностите в тези области и да позволява тяхното участие в тези дейности посредством комитет,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че на 11 декември 2000 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 2725/2000 за създаване на система „Евродак“ за сравняване на дактилоскопични отпечатыци с оглед ефективното прилагане на Дъблинската конвенция ⁽⁴⁾, за да се спомогне за определянето на договарящата страна, която следва да отговаря за разглеждането на дадена молба за убежище съобразно Дъблинската конвенция (наричан по-долу „Регламент Евродак“),

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че настоящото споразумение следва да обхваща и въпросите, които са предмет на Регламента „Евродак“ с оглед едновременното изпълнение на настоящото споразумение в Исландия, Норвегия и Европейските общности,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че разпоредбите от дял IV от Договора за създаване на Европейската общност и актовете, приети на основата на този дял, не се прилагат за Кралство Дания, но че на Дания следва да бъде дадена възможност да се включи в настоящото споразумение, ако тя пожелае това,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

⁽¹⁾ ОВ С 254, 19.8.1997 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽³⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽⁴⁾ ОВ L 316, 15.12.2000 г., стр. 1.

Член 1

1. Разпоредбите от Дъблинската конвенция, изброени в част 1 от приложението към настоящото споразумение и решенията на комитета, създаден с член 18 от Дъблинската конвенция, изброени в част 2 на гореупоменатото приложение, се изпълняват от страна на Исландия и Норвегия и намират приложение в техните взаимоотношения и в отношенията им с държавите-членки при условията на параграф 4.
2. При условията на параграф 4 държавите-членки прилагат разпоредбите, посочени в параграф 1, по отношение на Исландия и Норвегия.
3. Исландия и Норвегия изпълняват и прилагат със съответните изменения разпоредбите на директивата за защита на данните, така както те се прилагат за държавите-членки по отношение на данните, които се обработват с цел изпълнение и приложение на разпоредбите, определени в приложението.
4. За целите на параграфи 1 и 2 упоменаването на „държави-членки“ в разпоредбите, които са предмет на приложението, следва да се тълкува като обхващащо и Исландия и Норвегия.
5. Настоящото споразумение се прилага за Регламента „Евродак“, като се взема под внимание конкретното местоположение на Норвегия и Исландия извън Европейския Съюз с оглед паралелното прилагане на настоящото споразумение в Исландия, Норвегия и Европейската общност.

Член 2

1. При изготвянето на ново законодателство на основание член 63, параграф 1, буква а) от Договора за създаване на Европейската общност в област, която е предмет на съдържанието на приложението към настоящото споразумение или на член 1, параграф 5, Комисията на Европейските общности (наричана по-долу „Комисията“) неофициално да се допитва до мнението на експерти от Исландия и Норвегия по същия начин, както се допитва и до мнението на експерти от държавите-членки при изготвяне на своите проекти.
2. Когато изпраща до Европейския парламент и до Съвета свои предложения, които имат отношение към настоящото споразумение, Комисията изпраща копия от тях и до Исландия и Норвегия.

По искане на всяка от договорящите страни може да се осъществи предварителна размяна на мнения в рамките на съвместния комитет, създаден по силата на член 3.

3. В рамките на един продължителен процес на информиране и консултации през фазата, предхождаща приемането на законодателството, договорящите страни взаимно се консултират в рамките на съвместния комитет относно по-важните моменти, когато една от тях поиска това. След приемането на съответните законодателни актове се прилага процедурата, предвидена в член 4, параграфи 2—7.
4. По време на етапа на информиране и консултации договорящите страни си сътрудничат добросъвестно с цел в края на този процес да бъдат улеснени функциите на съвместния комитет в съответствие с настоящото споразумение.

5. Представителите на правителствата на Исландия и Норвегия имат право да правят предложения в съвместния комитет по отношение на въпросите, посочени в параграф 1.
6. Комисията осигурява на експертите в съответните области от Норвегия и Исландия възможно най-широко участие в подготвителния етап на изработване на проектомерките, които впоследствие се внасят в комитетите, подпомагачи Комисията при упражняването на нейните изпълнителни правомощия. В тази връзка при разработването на мерки Комисията се консултира с експерти от Исландия и Норвегия на същото основание, на което се консултира и с експерти от държавите-членки.
7. В случаите, когато бъде сезиран Съветът в съответствие с процедурата, приложима за вида комитет, ангажиран със случая, Комисията изпраща до Съвета и мненията на експертите на Исландия и Норвегия.

Член 3

1. С настоящото споразумение се учредява Съвместен комитет, който се състои от представители на договорящите страни.
2. Съвместният комитет следва да приеме с консенсус своя правилник за работа.
3. Съвместният комитет заседава по инициатива на своя председател или по искане на който и да е от членовете му.
4. Съвместният комитет заседава на подходящото равнище според конкретните обстоятелства с цел разглеждане на практическото изпълнение и приложение на разпоредбите, уредени от приложението, включително на нови актове или мерки, посочени в член 1, които се приемат от комитета, създаден по силата на член 18 от Дъблинската конвенция, и с цел размяната на мнения относно съставянето на нови законодателни актове на основание на член 63, параграф 1, буква а) от Договора за създаване на Европейския съюз и отнасящи се до въпросите, уредени от член 1, параграф 5 или от приложението.

Счита се, че целият обмен на информация, свързана с настоящото споразумение, се осъществява в рамките на компетенциите на Съвместния комитет.

5. Длъжността „председател на Съвместния комитет“ се заема на ротационен принцип за периоди от шест месеца от представителя на Европейската общност и от представителите на правителствата на Исландия и Норвегия, според азбучния ред на имената им.

Член 4

1. При условията на параграф 2, когато комитетът по член 18 от Дъблинската конвенция приема нови актове или мерки, отнасящи се до въпросите, посочени в член 1, държавите-членки от една страна и Исландия и Норвегия от друга прилагат тези актове и мерки от един и същ момент нататък, освен ако в тях изрично не е предвидено друго.
2. Комисията незабавно нотифицира Исландия и Норвегия относно приемането на новите актове или мерки, посочени в параграф 1. Исландия и Норвегия независимо една от друга решават дали да приемат тяхното съдържание и да ги прилагат във вътрешния си правен ред. Тези решения се нотифицират на Генералния секретариат на Съвета и на Комисията в рамките на 30 дни от приемането на съответните актове или мерки.

3. Ако съдържанието на един такъв акт или мярка може да стане задължително за Исландия само след като бъдат изпълнени определени конституционни изисквания, то Исландия следва да уведоми за това генералния секретариат на Съвета едновременно с изпращането на нотификацията си. При изпълнение на всички тези конституционни изисквания Исландия едновременно уведомява за това в писмен вид генералния секретариат на Съвета и Комисията, и предоставя съответната информация възможно най-скоро, преди датата, определена за влизане в сила на акта или мярката за Исландия в съответствие с параграф 1.

4. Ако съдържанието на един такъв акт или мярка може да стане задължително за Норвегия само след като бъдат изпълнени определени конституционни изисквания, то Норвегия следва да уведоми за това генералния секретариат на Съвета и Комисията едновременно с изпращането на нотификацията си. При изпълнение на всички тези конституционни изисквания Норвегия едновременно, не по-късно от шест месеца след нотифицирането ѝ от страна компетентната институция на Европейския съюз, писмено уведомява за изпълнението на всички конституционни изисквания генералния секретариат на Съвета и Комисията. От датата, определена за влизане в сила на акта или мярката за Норвегия, до съобщаването на информацията за изпълнение на конституционните изисквания Норвегия временно прилага съдържанието на един такъв акт или мярка, когато това е възможно.

5. Приемането от страна на Исландия и Норвегия на актовете и мерките, посочени в параграф 1, поражда права и задължения между Исландия и Норвегия, както и между Исландия и Норвегия от една страна и държавите-членки на Европейския съюз от друга.

6. В случай че:

- a) или Исландия, или Норвегия нотифицира решението си да не приеме съдържанието на акта или мярката по параграф 1, към които процедурите, предвидени в настоящото споразумение, са били приложени, или
- b) или Исландия, или Норвегия не изпрати нотификация в рамките на срока от 30 дни, определен в параграф 2, или
- v) Исландия не изпрати нотификация преди датата, определена за влизане в сила за Исландия на съответния акт или мярка, или
- г) Норвегия не изпрати нотификация в рамките на срока от шест месеца, предвиден в параграф 4, или не осигури временно приложение на съответния акт или мярка, както е предвидено в същата параграф, след датата, определена за влизане в сила за Норвегия на акта или мярката;

Настоящото споразумение се счита за суспендирано по отношение на Исландия или Норвегия в зависимост от случая.

7. Съвместният комитет проучва въпроса, довел до суспендирането и се ангажира в рамките на срок от 90 дни да поправи причините за отказа актът или мярката да бъде приет/а или ратифициран/а. След като проучи всички по-нататъшни

възможности за запазване на успешното действие на настоящото споразумение, включително възможността да се вземе под внимание на принципа на еквивалентност на законодателството, Комитетът може да реши с единодушие да възстанови действието на споразумението. В случай че настоящото споразумение продължава да е суспендирано след изтичане на срока от 90 дни, то следва да се счита за прекратено по отношение на Исландия или Норвегия в зависимост от случая.

Член 5

До влизането в сила на мерките, посочени в член 2, параграф 1, и като се заменят разпоредбите, посочени в член 1, параграф 1, в съответствие с член 4, параграфи 3 и 4, в случай че някоя от договарящите страни срещне сериозни затруднения вследствие съществена промяна на обстановката, възникнала в резултат от сключването на настоящото споразумение, тя може да отнесе въпроса до Съвместния комитет по член 3, за да може той да предложи на договарящите страни мерки за справяне със ситуацията.

Член 6

1. За да се осъществи целта на договарящите страни да постигнат възможно най-еднакво приложение и тълкуване на разпоредбите, посочени в член 1, Съвместният комитет следва постоянно да следи развитието на съдебната практика в Съда на Европейските общности (наричан по-долу „Съда“), както и развитието на съдебната практика в компетентните съдилища на Исландия и Норвегия, свързана с тези разпоредби. За тази цел договарящите страни се споразумяват да осигуряват едновременно взаимен обмен на информация за такива съдебни практики.

2. При условие че се приемат необходимите промени в процедурните правила на Съда, на Исландия и Норвегия се дава право да представят пред Съда свои становища или писмени бележки в случаите, когато съд или трибунал на държава-членка е отнел за преюдициално заключение до Съда въпрос за тълкуването на някоя от разпоредбите, посочени в член 1, параграф 5 и в член 2, параграф 1.

Член 7

1. Исландия и Норвегия ежегодно представят доклади за начина, по който техните административни органи и съд прилагат и тълкуват разпоредбите, посочени в член 1, така както те се тълкуват от Съда според случая.

2. Ако до два месеца от сезирането му със случай на съществено разминаване между съдебните практики на Съда и на съдилищата на Исландия и Норвегия или със случай на съществено разминаване между приложението на разпоредбите, посочени в член 1, от страна на органите на засегнатите държави-членки и от страна на органите на Исландия и Норвегия, Съвместният комитет не съумее да осигури запазването на еднакво приложение и тълкуване, се прилага процедурата по член 8.

Член 8

1. В случай на възникване на спор по отношение на прилагането или тълкуването на настоящото споразумение, или при възникване на ситуацията, предвидена в член 5 или член 7, параграф 2, въпросът официално се включва в дневния ред на Съвместния комитет като спорен въпрос.

2. Съвместният комитет разполага с 90 дни, считано от датата на приемане на дневния ред, в който е включен спорният въпрос, в рамките на които да уреди спора.

3. В случай че спорът не може да бъде уреден от Съвместния комитет в рамките на 90 дни, предвидени в параграф 2, се дава допълнителен срок от 90 дни за окончателно уреждане на спора. Ако след изтичането и на този срок Съвместният комитет все още не е взел решение, споразумението се счита за прекратено по отношение на Исландия или на Норвегия според случая, в края на последния ден от срока.

Член 9

1. Що се отнася до административните и оперативните разходи, свързани с инсталирането и експлоатацията на „Евродак“, Исландия и Норвегия ежегодно внасят в общия бюджет на Европейския съюз сумите от

— за Исландия 0,1 %

— за Норвегия 4,995 %

от първоначалния ориентиран размер от 9 575 000 EUR от средства, отпуснати за посрещане на финансови ангажименти, и 5 000 000 EUR от средства, отпуснати за извършване на плащания, а от бюджетната 2002 година нататък — релевантните заделени бюджетни средства за съответната бюджетна година.

Що се отнася до други административни или оперативни разходи, свързани с приложението на настоящото споразумение, Исландия и Норвегия се включват в разпределението на тези разходи, като ежегодно внасят в общия бюджет на Европейския съюз суми в съответствие с процента на brutния вътрешен продукт на страните им спрямо brutния вътрешен продукт на всички участващи страни, взети заедно.

2. Исландия и Норвегия имат право да получават документи, свързани с настоящото споразумение, и на заседания на Съвместния комитет да изискват тълкуване, предоставено на избран от тях официален език на институциите на Европейските общности.

Член 10

Националните надзорни органи за защита на данните в Исландия и Норвегия и независимият надзорен орган, създаден по силата на член 286, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност, си сътрудничат в степената, необходима за изпълнението на техните задължения, и по-специално чрез обмен на всякаква полезна информация. Начините и формите за това сътрудничество се договарят веднага след създаването на този орган.

Член 11

1. Настоящото споразумение не засяга по никакъв начин Споразумението за Европейското икономическо пространство или което

и да е друго споразумение, сключено между Европейската общност и Исландия и/или Норвегия, или между Съвета и Исландия и/или Норвегия.

2. Настоящото споразумение не засяга по никакъв начин бъдещите споразумения, които Европейската общност ще сключва с Исландия и/или Норвегия.

3. Настоящото споразумение не засяга сътрудничеството в рамките на Скандинавския паспортен съюз, доколкото това сътрудничество не възпрепятства или не е в нарушение на настоящото споразумение и на актовете и мерките, основани на настоящото споразумение.

Член 12

Кралство Дания може да предяви искане за участие в настоящото споразумение. Договарящите страни, действащи със съгласието на Кралство Дания, определят условията за това участие чрез протокол към настоящото споразумение.

Член 13

1. При условията на параграфи 2—5 настоящото споразумение се прилага на територията, за която е приложим Договорът за създаване на Европейската общност и на територията на Исландия и Норвегия.

2. Настоящото споразумение не се прилага за Свалбард (Шпицберген).

3. Настоящото споразумение се прилага на територията на Кралство Дания само в съответствие с разпоредбите от член 12, а във Фарьорските острови и Гренландия — само след включване на тези територии в обхвата на действие на Дъблинската Конвенция.

4. Настоящото споразумение не се прилага за френските отвъдморски департаменти.

5. Настоящото споразумение влиза в действие в Гибралтар само след прилагане на Дъблинската конвенция или на която и да е мярка на Общността, заместваща тази Конвенция по отношение на Гибралтар.

Член 14

1. Настоящото споразумение подлежи на ратификация или одобрение от договарящите страни. Инструментите за ратификация или одобрение се депозират при генералния секретар на Съвета, който действа в качеството на депозитар.

2. Настоящото споразумение влиза в сила в първия ден от месеца, следващ деня, в който депозитарът уведоми договарящите страни, че и последният инструмент за ратификация или одобрение е бил депозиран.

Член 15

Всяка договаряща страна може да прекрати настоящото споразумение чрез изпращане на писмена декларация до депозитара. Тази декларация влиза в сила шест месеца след депозирането си. Споразумението спира да бъде в сила, ако бъде денонсирано от страна на Европейската общност или от страна и на Исландия, и на Норвегия.

Съставено в Брюксел на деветнадесетия ден от месец януари през две хиляди и първа година, в един екземпляр на английски, гръцки, датски, исландски, испански, италиански, немски, нидерландски, норвежки, португалски, фински, френски и шведски език, като всички текстове са с еднаква сила. Оригиналът се депозира в архива на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.

Por la Comunidad Europea

For Det Europæiske Fællesskab

Für die Europäische Gemeinschaft

Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα

For the European Community

Pour la Communauté européenne

Per la Comunità europea

Voor de Europese Gemeenschap

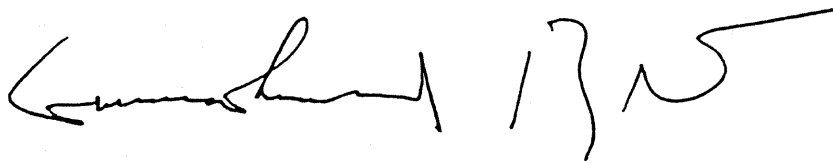
Pela Comunidade Europeia

Euroopan yhteisön puolesta

På Europeiska gemenskapens vägnar

Fyrir hönd Evrópubandalagsins

For Det europeiske fællesskap

Por la República de Islandia

For Republikken Island

Für die Republik Island

Για τη Δημοκρατία της Ισλανδίας

For the Republic of Iceland

Pour la République d'Islande

Per la Repubblica d'Islanda

Voor de Republiek IJsland

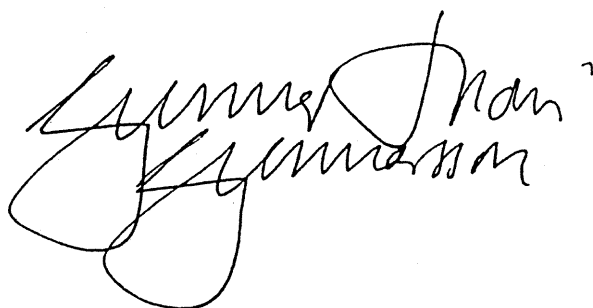
Pela República da Islândia

Islannin tasavallan puolesta

På Republikken Islands vägnar

Fyrir hönd Lýðveldisins Íslands

For Republikken Island

Por el Reino de Noruega

For Kongeriget Norge

Für das Königreich Norwegen

Για το Βασίλειο της Νορβηγίας

For the Kingdom of Norway

Pour le Royaume de Norvège

Per il Regno di Norvegia

Voor het Koninkrijk Noorwegen

Pelo Reino da Noruega

Norjan kuningaskunnan puolesta

På Konungariket Norges vägnar

Fyrir hönd Konungsríkisins Noregs

For Kongeriket Norge

Handwritten signature of King Harald V of Norway.

ПРИЛОЖЕНИЕ

**РАЗПОРЕДБИ, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ДЪБЛИНСКАТА КОНВЕНЦИЯ И РЕШЕНИЯ НА КОМИТЕТА,
УЧРЕДЕН СЪГЛАСНО ЧЛЕН 18 ОТ ДЪБЛИНСКАТА КОНВЕНЦИЯ****ЧАСТ 1: ДЪБЛИНСКА КОНВЕНЦИЯ**

Всички разпоредби от конвенцията, подписана в Дъблин на 15 юни 1990 г., за определяне на държавата, която отговаря за разглеждането на молбите за убежище, подавани в някоя от държавите-членки, с изключение на членове 16—22.

Част 2: Решения на комитета, учреден съгласно член 18 от Дъблинската конвенция

Решение № 1/97 от 9 септември 1997 г. на комитета, учреден съгласно член 18 от Дъблинската конвенция от 15 юни 1990 г., относно разпоредби за прилагане на конвенцията.

Решение № 1/98 от 30 юни 1998 г. на комитета, учреден съгласно член 18 от Дъблинската конвенция от 15 юни 1990 г., относно разпоредби за прилагане на Конвенцията.

ДЕКЛАРАЦИИ

ДЕКЛАРАЦИЯ 1

До приемането от страна на Европейската общност на закони, които да заместят Дъблинската конвенция, договарящите страни следва да свикват заседание на Съвместния комитет, установен съгласно член 3, параграф 1 от споразумението, във връзка с всяко едно заседание на комитета, учреден съгласно член 18 на Дъблинската конвенция, включително заседания на експертно равнище за подготовка на неговата работа.

ДЕКЛАРАЦИЯ 2

Договарящите страни подчертават значението на един тесен и активен диалог между всички ангажирани с прилагането на Дъблинската конвенция и на мерките, посочени в член 2, параграф 1 от споразумението.

Комисията следва да кани на заседанията на Съвместния комитет експерти от държавите-членки с цел обмяната на мнения, при пълно съблюдаване на член 3, параграф 1 от споразумението, с Исландия и Норвегия относно всички въпроси, които са предмет на споразумението.

Договарящите страни обърнаха внимание на готовността на държавите-членки да приемат такива покани и да участват в такъв обмен на мнения с Исландия и Норвегия по всички въпроси, които са предмет на споразумението.

ДЕКЛАРАЦИЯ 3

Договарящите страни са съгласни, че в процедурния правилник на Съвместния комитет, установен съгласно член 3 от споразумението, следва да бъде посочено, че правилата на онези институции на Европейския съюз, в които се изготвят документите, отнасящи се до мерките за защита на класифицирана информация, приложими за тези институции, следва да се прилагат също и за защитата на класифицирана информация, използвана от Съвместния комитет.

ДЕКЛАРАЦИЯ 4

Без да се излиза от обхвата на споразумението, договарящите страни са съгласни, че принципите, залегнали в размяната на писма, приложени към споразумението от 18 май 1999 г., следва да се прилагат по отношение на комитетите, които помагат на Комисията на Европейските общности при упражняването на правомощията ѝ.

ДЕКЛАРАЦИЯ 5

Договарящите страни са съгласни, че Решение № 1/2000 от 31 октомври 2000 г. на комитета, учреден съгласно член 18 от Дъблинската конвенция от 15 юни 1990 г., отнасящо се до прехвърлянето на отговорност за членове на семейството в съответствие с член 3, параграф 4 и член 9 от тази конвенция, следва да бъде включено в обхвата на споразумението съгласно процедурата от член 4 от него.
